

آماده باشیم

برای کاهش آسیب های زلزله آموزش ببینیم.

جمعیت هلال احمر
استان خراسان رضوی
معاونت آموزش و پژوهش

شناسنامه:

گاهنامه الکترونیکی معاونت آموزش و پژوهش جمعیت هلال احمر خراسان رضوی

شماره ۱۵ - دی ماه یک هزار و سیصد و نود و نه

مدیر مسئول: سید مجتبی احمدی (مدیر عامل جمعیت هلال احمر خراسان رضوی)

سر دبیر: مریم یوسفی (معاون آموزش و پژوهش جمعیت هلال احمر خراسان رضوی)

مدیر اجرایی: حسن پرگار (رئیس اداره آموزش و پژوهش)

هیات تحریریه: مریم یوسفی، ناهید احمدی زاده، آصفه اردکانی، اعظم فراوانی، حمید

خدادادگان، محمدصادق توکلی ثانی

صفحه آرایی و طراحی: مهدی رفیعی

همکاران این شماره: حجت الاسلام والمسلمین اسدالله اسدی،

جمعیت هلال احمر
استان خراسان رضوی
معاونت آموزش پژوهش

سخن سردبیر

فرار رسیدن روز پژوهش به عنوان یکی از اساسی ترین نیازها برای نیل به پیشرفت و توسعه همه جانبه یک کشور و شاخصی ارزشمند که منجر به دانایی و توانایی جامعه و تولید اشتغال و ثروت و دستیابی به رفاه و امنیت اجتماعی و در نهایت استقلال و خودکفایی و اقتدار جامعه می شود، زمینه سازی آینده درخشان برای هر کشور را تنها از این منظر و معبر حیاتی می توان یافت.

روز پژوهش فرصتی مغتنم جهت برجسته نمودن و جلب توجه بیشتر به خلاقیت، ایده پردازی و برنامه ریزی پژوهش محور در راستای طی نمودن مسیر توسعه جمعیت و در امتداد مسیر پیشرفت تا دستیابی به افق های پیش رو در چشم انداز بلند مدت توسعه می باشد و همچنین مجال برای تقدیر از تلاش های ارزنده تمامی کسانی که با فروتنی و گذشت در این راه گام بر می دارند، خصوصا همکاران آموزش که در عرصه پژوهش و فناوری می باشد. امید است تلاش و همت همگان و تلاشگران این عرصه شاهد موفقیت های چشم گیری در توسعه علمی جمعیت هلال احمر باشیم.

فرصت را غنیمت شمرده و یاد می کنیم از جانباختگان زلزله ۵ دیماه بم و یاد و خاطره همه ی امدادگران جمعیت هلال احمر و پیشکسوتان عرصه امداد و نجات بویژه مرحوم دفتری را گرامی می داریم.

امید است درس آموخته های این حوادث نقشه راه ما در عرصه امداد و نجات باشد.

گاهنامه سفیر نجات آماده دریافت نظرات، انتقادات، پیشنهادات، مقالات و نوشته های علمی تمامی عزیزان می باشد. علاقمندان می توانند مطالب خود را به آدرس مشهد مقدس، بلوار سجاد، بزرگمهر شمالی ۱، معاونت آموزش و پژوهش جمعیت هلال احمر خراسان رضوی ارسال نمایند.

بررسی اجمالی از کتاب

گزارش جهانی سوانح ۲۰۲۰

گردآوری و تنظیم: محمد صادق توکلی ثانی

کارشناس آموزش

بسیاری از جوامع تحت تأثیر فاجعه های همزمان و پی در پی قرار دارند و فرصت کمی برای بهبودی قبل از وارد شدن شوک بعدی به آنها می دهد. و در این بین افرادی که در این جوامع بیشتر در معرض خطر هستند در صورت عدم درک نیازها و ظرفیت هایشان و شنیده نشدن صدای آنها، در معرض خطر های بیشتر قرار می گیرند.

بسته های محرک عظیمی که در سراسر دنیا در پاسخ به COVID-19 در حال توسعه هستند فرصتی برای بازده بهتر است- نه تنها با بهبودی سبز بلکه یک سازگاری ، با استفاده از سرمایه گذاری در ایجاد امنیت و افزایش پایداری در جوامع ارتقاء یابد.

کتاب مورد بحث، یک اثر بسیار تاثیر گذار و آگاهی دهنده در مورد یکی از بزرگترین بحران های پیش روی بشر در زمان حال و نیز تعیین کننده ادامه تاریخ بشریت می باشد. این اثر با هدف آگاهی دهی و جلب نظر تمام ذینفعان فعالیت های بشردوستانه و در جهت روشن کردن وضعیتی است که مانند زندان در حال خراب شدن، انسان عصر ما را فرا گرفته و هر لحظه با وارد کردن آسیب جدیدی امکان سرپا ماندن را از این زندان که خود برای خود ساخته می گیرد. در بخش هایی از این کتاب برای معرفی آن در این نشریه آورده شده است:

«همه گیری COVID-19 نشان داد که جهان در برابر یک فاجعه واقعی جهانی تا چه حد آسیب پذیر است. اما فاجعه بسیار بزرگتری چندین دهه در حال پیشروی بوده است و بشریت هنوز در تلاش برای حل این مسئله و بسیار عقب تر از عواقب وحشتناک آن می باشد، زیرا جوامع و کشورها هنوز با عواقب این واقعیت سازگار نکرد اند. تأثیرات گرم شدن کره زمین در حال حاضر هر ساله باعث کشته شدن مردم و ویران کردن زندگی و معیشت آنها می شود و بدون اقدامات فوری و مصمم اوضاع از این هم بدتر می شود. فرکانس و شدت حوادث آب و هوایی به طور قابل توجهی در حال افزایش است، و در نتیجه در طول این مدت طوفان های گروه ۴ و ۵ و امواج گرمایی، رکورد های جدیدی از دمای هوا و ریزش باران های شدید را در میان بسیاری از موارد دیگر، ایجاد کرده اند. از دست دادن منابع طبیعی، ناامنی غذایی، تأثیر مستقیم و غیرمستقیم بر سلامتی و آوارگی نیز به متعاقب این بلایا در حال افزایش هستند.

منابعی که برای انطباق با خطرات ناشی از حوادث اقلیمی کنونی و قریب الوقوع نیاز داریم، با استفاد هوشمندانه از منابع موجود می توانند تامین شوند. به عنوان نمونه، نیازهای تعیین شده برای ۵۰ کشور در حال توسعه برای دهه آینده، سالانه ۵۰ میلیارد دلار آمریکا (حدود ۴۹ میلیارد فرانک سوئیس) در جهت سازگاری با این تغییرات اقلیمی برآورد شده اند. این مقدار در مقایسه با هزینه جهانی پاسخ به تأثیر اقتصادی COVID-19 که تا پیش از این ۱۰ تریلیون دلار آمریکا (تقریباً ۹/۸ تریلیون فرانک سوئیس) را پشت سر گذاشته است، بسیار کمتر می باشد. از جمله این هزینه ها یک طرح نجات اقتصادی COVID-19 با ۷۵۰ میلیارد یورو (۸۰۲ میلیارد فرانک سوئیس) توسط اتحادیه اروپا در ژوئیه سال ۲۰۲۰، و یک لایحه اختصاصی COVID-19 2.2 تریلیون دلار آمریکا (۲,۱ تریلیون فرانک سوئیس) که در ماه مارس توسط ایالات متحده تصویب شد. این پول باید برای ایجاد شغل مورد استفاده قرار گیرد، می تواند در عین حال در جهت بهبودی سبز، فراگیر و مقاوم نیز مورد استفاده قرار گیرد.

استفاده به موقع و به جا از منابع موجود نیز ضروری است - تبلیغات در مورد میلیون ها و میلیارد دلار کمک نباید ما را از اطمینان از صرف هزینه ها به بهترین نحو و برای افرادی که بیشترین نیاز را دارند، منصرف کند. در حال حاضر، به نظر نمی رسد بودجه موجود برای سازگاری با تغییرات اقلیمی و کاهش خطر بلایا، کشورهایی را که در معرض بالاترین ریسک و کمترین توانایی برای سازگاری و کنار آمدن با این خطرات هستند، در اولویت قرار دهد.

در حالی که حجم بالاتری از بودجه معمولاً در کشورهای هزینه می شود که بالاترین سطح آسیب پذیری در برابر خطر بلایا و تغییرات اقلیمی را دارند، بیشتر کشورهای با آسیب پذیری بسیار بالا با پشتیبانی کم، از سازگاری با تغییرات اقلیمی، عقب مانده اند.

تجزیه و تحلیل ارائه شده در گزارش جهانی بلایای طبیعی ۲۰۲۰ نشان می دهد که هیچ یک از ۲۰ کشور آسیب پذیر در برابر تغییرات اقلیمی (مطابق با ND-GAIN) و فاجعه های مربوط به اقلیم و آب و هوا (طبق اطلاعات INFORM) در میان ۲۰ کشور دریافت کننده بودجه سازگاری با تغییرات اقلیمی نیستند. سوماتالی به عنوان آسیب پذیرترین کشور، در رتبه ۷۱ برای سهم بردن از این بودجه می باشد. هیچ یک از پنج کشور دارای بالاترین بودجه مقابله، امتیاز آسیب پذیری زیاد یا بسیار بالایی نداشته اند. در مقابل این مسئله، در انتهای دیگر طیف، ۳۸ کشور با آسیب پذیری بالا (از ۶۰ کشور) و ۵ کشور با آسیب پذیری بسیار زیاد (از ۸ کشور) کمتر از ۱ دلار به ازای هر نفر از محل بودجه سازگاری اقلیمی دریافت کردند و نیز دو کشور (جمهوری آفریقای مرکزی و جمهوری دموکراتیک جنوبی)، هیچ پرداخت قابل ذکری از این محل نداشته اند.

چالش بعدی اطمینان از رسیدن بودجه به افراد در معرض خطر در این کشورها است. بسیاری از جوامع ممکن است علاوه بر این که در معرض خطرهای مربوط به اقلیم قرار دارند، درگیر جنگ نیز شده باشند و توانایی مقاومت و تاب آوری آنها در برابر بحران ها از قبل نیز محدودتر شده باشد. در نتیجه مهاجران و آوارگان این کشورها و افراد فقیر شهرنشین و نیز حاشیه نشینان در این کشورها ممکن است برای دستیابی به خدمات به کمک های نیاز داشته باشند. برای دستیابی به این افراد و این جوامع که به عنوان یک اولویت در معرض خطرات مربوط به اقلیم قرار دارند، نیاز به پشتیبانی و حمایت و برنامه ریزی مالی و هدفمند بسیار قوی وجود دارد.

مسائل فقط مالی نیست. این گزارش استدلال می کند که زمان آن رسیده است که تجارت معمول را کنار بگذاریم و کلمات را به عمل تبدیل کنیم. سالهاست که بسیاری از اقدامات لازم برای انجام، شناخته شده است اما اجرای آن به تأخیر افتاده است. ما باید برخی از درسهای جدیدی را که اخیراً از محیط تغییر یافته و جدید اطرافمان آموخته ایم، بسنجیم. اساساً، باید اطمینان حاصل کنیم که تعهدات بهم پیوسته در اهداف توسعه پایدار (SDG) را، که در توافق نامه پاریس و نیز در چارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا ۲۰۱۵-۲۰۳۰ به آنها دست یافته ایم، به صورت متحد اجرا کنیم. و باید کار بسیار بهتری انجام دهیم تا این اطمینان ایجاد شود که همه بازیگران - از جمله دولت ها، اهدا کنندگان، بخش های بشردوستانه، توسعه، اقلیم و محیط زیست - حمایت از مردم، جوامع و کشورهای در معرض خطر را در اولویت قرار می دهند.

تجزیه و تحلیل ارائه شده در گزارش جهانی بلایای طبیعی ۲۰۲۰ نشان می

دهد که هیچ یک از ۲۰ کشور آسیب پذیر در برابر تغییرات اقلیمی (مطابق با

ND-GAIN) و فاجعه های مربوط به اقلیم و آب و هوا (طبق اطلاعات

INFORM) در میان ۲۰ کشور دریافت کننده بودجه سازگاری با تغییرات

اقلیمی نیستند.

بلايا در طی بیماری همه گیر COVID-19

تغییرات آب و هوایی منتظر نمی مانند تا همه گیری COVID-19 کنترل شود. بسیاری از مردم بطور همزمان تحت تأثیر مستقیم همه گیری و فاجعه های ناشی از اقلیم قرار می گیرند و فقیرترین و در معرض خطرترین افراد جهان اولین و سخت ترین ضربه را می بینند. بیش از ۱۰۰ فاجعه بین مارس ۲۰۲۰ (هنگامی که همه گیری اعلام شد) و شش ماه بعد از نهای شدن این گزارش، رخ دادند و بیش از ۵۰ میلیون نفر تحت تأثیر قرار گرفتند. بنابراین، در نتیجه با وجود درگیری این روزها با بیماری، اما هرگز زمانی فوری تر برای اقدام وجود نداشته است.

بیش از

۱۰۰

سانحه

در طول ۶ ماه از زمان آغاز همه گیری رویداده است

بیش از

۵۰ میلیون نفر

در این بلايا آسیب دیده اند.

بیش از

۱۰

سانحه متفاوت

باعث آسیب بیش از ۲۵۰۰۰۰ نفر شده است

۹۹٪

افراد آسیب دیده تحت تأثیر فجایع شدید اقلیمی و آب و هوایی قرار گرفتند.

فصل ۳ ،

اقلیم به عنوان یک عامل خطر - روند آسیب پذیری و در معرض قرار گرفتن:

این فصل تأثیرات نابرابر جغرافیایی مخاطرات مربوط به اقلیم و آب و هوا را، بین مناطق با بیشترین بار (آسیا-اقیانوسیه) و نیز در داخل کشورها را مورد بررسی قرار می دهد. همچنین بررسی می نماید که روندهایی مانند شهرنشینی سریع و بدون برنامه و نابرابری اجتماعی و اقتصادی، چه تاثیری در بیشتر شدن خطر برای افراد داشته است. نیز رد این فصل استدلال می شود که تلاش ها برای کاهش خطرات باید مبتنی بر درک کامل تری از دلیل آسیب پذیری افراد، ظرفیت کمتر آنها در مقابله با بحران نسبت به سایرین، با در نظر گرفتن گروه هایی از افراد که به آسیب پذیری بیشتری متمایلند و با نیز در نظر گرفتن تغییرات چشمگیر تجربه و شرایط درون ها و بین گروه ها، باشد.

بدون این، نمی توانیم به افرادی که بیشترین نیاز را دارند، دست یابیم. این فصل همچنین فشارهای سیستم بشردوستانه را حتی قبل از شوک جهانی ویروس کرونا بررسی می کند و هشدار می دهد که شکاف های موجود با بحران COVID-19 بدتر خواهد شد.

فصل ۴ ،

کاهش ریسک و انعطاف پذیری کالبدی - به حداقل رساندن تأثیرات احتمالی و پیش بینی شده حوادث شدید:

این فصل در بیان چگونه با کاهش در معرض قرارگیری و آسیب پذیری و افزایش توانایی های مردم برای مدیریت شوک ها و استرس ها، به طور موثری، خطر فاجعه های مربوط به اقلیم و آب و هوا را کاهش دهیم. این امر خواستار انطباق با شرایط اقلیمی جدید و تلاش های توسعه آگاهی دهنده مبتنی بر ریسک است تا امروزه و به فوریت بتواند برای به خطرات در حال افزایش پاسخگویی نماییم، و ایجاد تحول در تمام رویکردهای انعطاف پذیری در بخش های توسعه، بشردوستی، محیط زیست و اقلیم، به سرعت افزایش یابد.

برنامه ها و عملیات باید "هوشمند در برابر تغییرات اقلیم" باشند. ما باید برای همکاری، تقویت و همسویی تلاش ها و تولید مشترک راه حل ها کارهای بیشتری انجام دهیم. و اقدامات سازگاری و کاهش خطر باید جوامع - به ویژه زنان، جوانان و افراد بومی - را در طراحی خود درگیر نمایند تا بتوانند واقعاً نیازهای افراد در معرض خطر را برآورده کنند. این فصل همچنین به چگونگی مقابله با این بلاها در بخش بشردوستی کمک می کند تا در مقابل افزایش شدت وقایع مربوط به اقلیم، به ویژه با گسترش هشدار زودرس و پیش بینی رویکردها، موثرتر عمل شود.

چگونه با کاهش در معرض قرارگیری و آسیب پذیری و

افزایش توانایی های مردم برای مدیریت شوک ها و استرس

ها، به طور موثری، خطر فاجعه های مربوط به اقلیم و آب

و هوا را کاهش دهیم.

گزارش جهانی بلایای

۲۰۲۰ به خطرات ناشی

از فاجعه که تغییرات

اقلیم باعث آنها

شده است می پردازد و

اقدامات لازم برای

مقابله با تأثیرات

انسانی آنها را تجزیه

و تحلیل می کند.

فصل ۲ ،

خطرات در همه جا - روند و تأثیرات اقلیم بر بلایا:

این فصل چگونگی افزایش تعداد بلایا با گذشت زمان، و چگونگی تعداد فجاجع مربوط به اقلیم و آب و هوا و درصد آنها از کل بلایا را بررسی می کند. در نتیجه، می توانیم انتظار داشته باشیم که نه تنها زمان کمتری برای بازسازی در فاصله بلایا وجود داشته باشد، بلکه، به نوعی که از آن تحت عنوان بحران های پیچیده یاد می شود، چندین فاجعه به طور همزمان نیز اتفاق بیفتند. به عنوان مثال، خطراتی مانند طوفان ها، طغیان ها، خشکسالی ها، آتش سوزی ها یا امواج گرما، دقیقاً در شرایطی که دنیا با بیماری همه گیر COVID-19 درگیر می باشد، به هیچ عنوان کمتر نشده اند. در این فصل تأثیرات انسانی احتمالی حوادث شدید آب و هوایی که با تغییر اقلیم و طی ۱۰ تا ۳۰ سال آینده تشدید خواهد شد و این در حالیست که تعداد افراد آسیب دیده از حوادث اقلیمی در حال افزایش است و تا زمانی که ما هم در مورد سازگاری با تغییرات اقلیمی و هم برای تعدیل آن اقدامی نکنیم، همچنان رو به افزایش خواهد بود.

باعث انعطاف پذیری در برابر خطرات اقلیمی و بلایا به روشی منظم تری شود. به این ترتیب، کشورها می توانند منابع موجود خود را بهینه کرده و کارایی اقدامات مدیریت ریسک خود را افزایش دهند. قوانین و سیاستهای داخلی یکپارچه تر در زمینه مقابله با شرایط آب و هوایی و بلایا، راهی اساسی برای اجرای تعهدات بین المللی تحت SDG، توافق نامه پاریس و چارچوب سندای می باشد.

فصل ۷،

تأمین مالی هوشمند - رسیدن پول به جایی که بیشتر به آن احتیاج است:

این فصل استدلال می نماید که ساختارهای فعلی تأمین مالی هزینه های مقابله با تغییر اقلیم، هنوز به هدف نرسیده اند. تأمین مالی هوشمند، نه فقط به مقدار آن مربوط است بلکه به مکان و چگونگی هزینه مرتبط می باشد. این به معنای هدایت عمده پول به کشورها و جوامعی است که بیشتر در معرض خطر بحران های تغییرات اقلیمی هستند و طراحی استراتژی های جامع بودجه از منشا و مبدا آن برای افراد و مکانهایی که واقعاً به آن نیاز دارند می باشد. مسئولیت روشنی برای کشورهای توسعه یافته برای انجام تعهدات خود برای تأمین مالی و همچنین برای همه کسانی که در هزینه های آن مشارکت دارند وجود دارد تا اطمینان حاصل شود که هزینه این بودجه ها به بهترین وجهی هدایت و انجام شده است تا بیشترین تاثیرات را برای افرادی که بیشترین نیاز را دارند ایجاد نماید. این باید شامل جمع تجارت و مهارت های بومی مردم محلی و سیستم هایی باشد که با بدترین اثرات تغییر اقلیم روبرو هستند. این امر، نه تنها برای هدف قرار دادن آسیب پذیرترین مکان ها، بلکه برای تهیه برنامه ها و ابزارهای تأمین مالی با بیشترین اثرات بر مردم آسیب پذیر، به یک تلاش هماهنگ نیاز دارد.

در کل، گزارش جهانی بلایای طبیعی ۲۰۲۰ تأکید می کند که باید اقدامات فوری در سطح جهانی، جای که بیشترین نیاز به آن است، انجام شود. اما همه بازیگران باید در مورد چگونگی انجام این کار هوشمندانه عمل کنند در توصیه های خود، این گزارش از همه بازیگران می خواهد که از نظر اقلیم هوشمند باشند، اولویت ها را درست انجام دهند و رویکردهای مدیریت ریسک اقلیم و بلایا را تلفیق و پویا سازی کنند.

فصل ۵،

سبز شدن - تقویت پایداری زیست محیطی برای عملیات های واکنش و بازیابی:

این فصل به چشم انداز کمک های بشردوستانه می پردازد تا به سبزتر و پایدارتر شدن کمک نمایند. این فصل همچنین روش هایی که در آن، پایداری زیست محیطی عملیات های واکنش و بازیابی، می تواند تقویت شود، در حالی که اثرات اقلیمی و زیست محیطی را کاهش می دهند، معرفی می نماید. و در ادامه مطرح می شود که سازمان های بشردوستانه در قبال آسیب های زیست محیطی نیز مسئولیت دارند و این به معنای اتخاذ رویکرد جدی تری در تمام زمینه ها برای سبز کردن فعالیت ها و اقدامات خود ما، خصوصاً در رابطه با اثر کربن و تأثیر ما بر محیط زیست، می باشد.

ضرورت کشورها در بهبود اثربخشی چارچوب های ملی ریسک در مواجهه با اثرات خطرات بلایا و وخیم تر شدن روند تغییرات اقلیم را بررسی می کنند

فصل ۶،

حاکمیت هوشمند خطر سوانح اقلیمی - اطمینان از چارچوب های نظارتی فراگیر و منسجم:

این فصل، ضرورت کشورها در بهبود اثربخشی چارچوب های ملی کنترل ریسک در مواجهه با افزایش خطرات بلایا و وخیم تر شدن روند تغییرات اقلیم را بررسی می کند. این امر باید از طریق قانون منسجم و فرایندهای اصلاح سیاست انجام شود که باعث

سوانح در سال ۲۰۱۹

امواج گرمایی، اروپای غربی

June to August 2019

۳ موج گرما که بر بلژیک، فرانسه، آلمان، ایتالیا، هلند، اسپانیا، سوئیس و انگلیس تأثیر گذاشته و باعث ۳،۴۵۳ مرگ شده است

طوفان دورین در

باهاماس و ایالات متحده

September 2019

باعث مرگ ۳۷۹ شده است

۹۷/۶ میلیون

نفر جمعیت آسیب دیدند
و ۲۴۳۹۶ نفر کشته شدند

۹۷٪

به واسطه روبرو شدن با
سوانح مرتبط با اقلیم و آب
و هوا متأثر شدند

همه گیری ابولا

DRC

August 2018–

January 2020

با باعث کشته شدن

۲۲۴۶ نفر تنها در

۲۰۱۹ شد.

سوانح

طبق طبقه بندی EM-DAT

- طوفان
- زلزله
- همه گیری
- سیل
- آتش فشان
- زمین لغزش

- Wildfire
- Heatwave
- Drought

سیل پاراگوئه

May 2019

بر جمعیت بیش از ۵۲۲۰۰۰ نفر تأثیر

گذاشته و باعث مرگ ۳۳ نفر شد

منابع: IFRC 2020 براساس داده های EM-DAT، WHO، NCEI (NOAA)، DFO، FIRMS (ناسا)، مرکز ملی طوفان، مرکز هشدار طوفان مشترک، IBTrACS (NOAA)، ReliefWeb، بررسی داده های ثانویه

توجه: نقشه های استفاده شده بیانگر هیچ عقیده ای از طرف فدراسیون بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر یا انجمن های ملی در مورد وضعیت حقوقی یک سرزمین یا مقامات آن نیست.

۱۲۷ سیل ۵۹ طوفان ۲۵ زمین لغزش ۸ تغییرات دمایی شدید آتش سوزی ۱۰ خشکسالی ۸ زمین لرزه ۳۲ آتش فشان ۳ همه گیری ۳۶

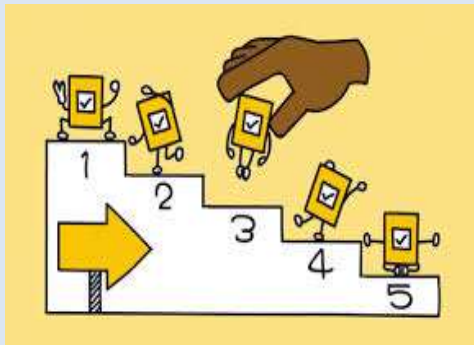
برای مدیریت ریسک در برابر بلایا، پیش بینی های بلند مدت و متوسط (فصلی) می تواند در برنامه ریزی و سرمایه گذاری بسیار مهم باشند، این در حالی است که پیش بینی های کوتاه مدت باید محرکی برای اقدامات حال حاضر باشند. بودجه مبتنی بر پیش بینی و رویکردهای مشابه فراتر از مرحله درک بوده است، یعنی IFRC، از طریق جمعیت های صلیب سرخ و هلال احمر و سایر شرکا، آنها را در کار خود در بیش از ۶۰ کشور تاکنون ادغام کرده است. همه سیستم های هشدار سریع باید به افراد در معرض خطر منتهی شوند و آنها را در بر گیرند و به راحتی توسط آنها قابل درک و عمل باشند، تا جان مردم نجات یابد. در این زمینه سرمایه گذاری در هشدارهای اولیه باید با سرمایه گذاری در اقدامات اولیه مطابقت داشته باشد. در عین حال، اطلاعات مربوط به مخاطرات و به ویژه گروه های آسیب پذیر که برای توسعه سیستم های هشدار زودرس و اقدامات اولیه جمع آوری می شود، می تواند به طور یکپارچه از کاهش خطر و برنامه ریزی سازگاری طولانی مدت پشتیبانی نمایند (اما در حال حاضر به ندرت چنین می کند). به عنوان مثال، در کنار سرمایه گذاری در سیستم های هشدار سریع سیل برای جوامع آسیب پذیر، زیرساخت های مهم باید مقاوم تر شوند تا بتوانند در برابر خطر قابل پیش بینی - و اغلب در حال افزایش - شرایط شدید دمایی و افزایش سطح دریا مقاومت کنند.

آب و هوا را هوشمند کنید

فعالیت های بشردوستانه (اقداماتی از جمله تهیه پول نقد، کیت های بهداشتی و آب اضطراری، یا کیت تجهیز پناهگاه و حفاظت از معیشتی مانند تخلیه دام، و غیره)، مانند توسعه و همچنین اقلیم و محیط زیست باید برای انجام اقدامات ناشی از پیش بینی، آمادگی بیشتری داشته باشند. گزارش جهانی بلایای ۲۰۲۰ بیان می دارد که زمان آن فرا رسیده که این روش از طریق ادغام آن در قوانین، سیاست ها و برنامه های ملی مدیریت ریسک در برابر بلایا، و همچنین در رویه ها و اقدامات اهدا کنندگان و سازمان های بشردوستانه، به اولویت های بالاتری برسد.

کلید این موضوع در درک کامل و عمل به آن چیزی است که علم در مورد مخاطرات آینده، و در حالی که این درک ممکن است با مخاطرات گذشته نه چندان دور هم متفاوت باشد، به ما می گوید. این موضوع مستلزم تلفیق درک از آسیب پذیری ها و ظرفیت های موجود در برابر یکی از مخاطرات احتمالی آینده در مقیاس های زمانی مختلف (از جمله پیش بینی های هواشناسی، پیش بینی های فصلی و پیش بینی های تغییرات اقلیمی بلند مدت) است.

اولویت ها را درست درک نمایید

هدف جمعی ما این است که همه را از بلایا در امان نگه داریم، اما اولین اولویت و تمرکز ما باید جوامعی باشد که بیشتر در معرض خطر و آسیب پذیری در برابر خطرات اقلیمی قرار دارند.

گزارش جهانی بلایای ۲۰۲۰ نشان می دهد که اقتصاد بین المللی برای تغییرات اقلیم و کاهش خطر بلایا با نیازهای مرتبط با سازگاری در کشورهای کم درآمد، همگام نیست و کشورهای با بالاترین ریسک و کمترین ظرفیت سازگاری، در اولویت قرار ندارند.

یک دستورالعمل روشن برای تمرکز روی بیشترین افراد در معرض خطر - و اطمینان از مشارکت آنها در تصمیم گیری - نیز در بسیاری از قوانین مدیریت خطر در برابر بلایا و برنامه های سازگاری ملی وجود ندارد. باید گفت که وضعیت افراد و جوامعی که بیشتر در معرض خطر هستند، از جمله ساکنان محله های فقیرنشین، مهاجران و آوارگان، جوامع بومی، افراد مسن و معلول و افراد با گرایش جنسی و هویت جنسیتی متنوع، از مکانی به مکان دیگر بسیار متفاوت است.

خلاصه ای از توصیه ها

برای دولتها

طراحی سرمایه گذاری ها، از جمله بسته های مالی پاسخگویی به بحران COVID-19، برای حمایت از جامعه ای سبز، انعطاف پذیر و فراگیر و سرمایه گذاری در جهت کاهش تغییرات اقلیمی و سازگاری با آنها.

اطمینان از طراحی زیرساخت های اصلی، مانند مدارس، بیمارستان ها، مراکز مراقبت از کودکان و سالمندان، دیوارهای دریایی، نیروگاه ها و آب و تجهیزات بهداشتی (و در صورت نیاز مقاوم سازی آنها) برای مقاومت در برابر تغییرات اقلیمی و دمایی شدید و افزایش سطح دریا و ارزیابی اثرات زیست محیطی به عنوان یک ابزار نظارتی.

بررسی قوانین، سیاست ها و برنامه های مدیریت خطر بلایا برای اطمینان از درک و اجرای پروژه ها با زمینه هوشمندی در برابر تغییرات اقلیمی. در نظر گرفتن نوآوریهای کلیدی مانند اقدامات مبتنی بر پیش بینی و تأمین مالی که با سیستمهای حفاظت اجتماعی مقاوم در برابر شوک مرتبط هستند.

سرمایه گذاری و طراحی سیستم های هشدار زود هنگام و اقدامات زود هنگام یکپارچه و مبتنی بر مردم جهت حصول اطمینان از اجرای هشدارهای به موقع در سطح جامعه و همچنین پاسخ محافظتی کافی.

اطمینان از دستیابی غیرمتمرکز به بودجه فعالیت های مدیریتی در زمینه سازگاری و مدیریت خطر، به ویژه در سطح محلی.

برای سازمانهای بشردوستانه (و سایر جامعه مدنی مرتبط)

پذیرش و تقویت سازگاری با تغییرات اقلیمی، به ویژه در محیط های شهری، و همچنین در زمینه هایی که ممکن است متخصصان توسعه کمتر حضور داشته باشند، مانند بحران های پیچیده.

اولویت دهی به استفاده از اطلاعات پیش بینی در برنامه ریزی ها و فراگیری از موفقیت در انجام فعالیت ها مبتنی بر پیش بینی برای اقدامات اولیه.

تقویت سیستم واکنش سریع و افزایش ظرفیت برای بلایایی که نمی توان از آنها جلوگیری کرد.

بر عهده گرفتن مسئولیت گزارش شفاف تغییرات اقلیم جهانی و محلی و اثرات زیست محیطی و تقویت پایداری زیست محیطی فعالیت ها و تأثیرات بشردوستانه و ایجاد پیوندهای محکم تر با محیط زیست در طول کارهای بشردوستانه.

برای اهدا کنندگان چند جانبه و دو جانبه

طراحی بسته های پشتیبانی COVID-19 برای امکان بهبود زیست محیطی و برنامه های حمایت از جوامع سبز، انعطاف پذیر و فراگیر و سرمایه گذاری در کاهش تغییرات اقلیمی و سازگاری با آنها.

افزایش تلاش های خود در جهت تطابق نیازهای سازگاری آسیب پذیرترین کشورهای در حال توسعه با ظرفیت های آنها.

اطمینان از تخصیص بودجه برای کاهش خطرات اقلیمی و اولویت دادن به کشورهایی که دارای بالاترین سطح خطر و کمترین ظرفیت هستند.

یکپارچه سازی و بومی سازی رویکرد

"فرآیند یکپارچگی" ممکن است، رویکردی کاملاً انقلابی برای بحران تغییرات جهانی اقلیم به نظر نرسد، اما باید گفت که کاملاً ضروری است.

چارچوب های اصلی نظارت جهانی - SDG ها، چارچوب سندای و توافق نامه پاریس - در حال حاضر خواستار رویکردهای یکپارچه در انطباق با تغییرات اقلیم، کاهش ریسک بروز بلایا هستند. با این حال، تعداد کمی از قوانین و سیاست های ملی مدیریت ریسک فاجعه، سازگاری با تغییرات اقلیمی را، به طور کامل در خود ادغام کرده و برخی از ایالات از سازوکارهای نهادی موازی و جداگانه و فرایندهای برنامه ریزی برای سازگاری با تغییرات اقلیمی، مدیریت توسعه ریسک فاجعه استفاده می کنند.

همچنین عدم یکپارچگی در منابع مالی بین المللی با تغییرات اقلیمی، توسعه و بودجه بشردوستانه که اغلب به روش های ناهماهنگ کار می کنند، وجود دارد، و باعث ایجاد شکاف در فراگیری - به ویژه در حمایت از پاسخ دهندگان محلی و اقدامات در سطح جامعه می شود.

اگر این جوامع مورد نیاز خود را داشته باشند، سازمان های محلی بشردوستانه و جامعه مدنی می توانند بهبودی جوامع آسیب دیده را پیش بینی، پاسخ دهند و از آنها پشتیبانی کنند. دسترسی به منابع مالی تغییرات اقلیمی چند جانبه برای گروه های جامعه مدنی بسیار دشوار است و یک نقطه کور جمعی وجود دارد که می تواند مانع از پشتیبانی برای ایجاد ظرفیت نهادی بلند مدت برای پاسخ دهندگان به بلایای محلی شود.

برای همه

حصول اطمینان از مورد توجه قرار گرفتن آسیب پذیرترین افراد به عنوان یک اولویت در انطباق با تغییرات اقلیمی و مدیریت ریسک در برابر بلایا. توجه کردن با دقت بیشتر به صدای جوامع، دانش محلی و سازوکارهای مقابله‌ای، برا درک شیوه‌ها و نیازهای مربوط به خطرات اقلیمی و طراحی برنامه‌های فرهنگی مناسب.

حمایت و توانمند سازی رهبری جامعه مدنی و محلی در زمینه سازگاری با تغییرات اقلیمی و تلاش برای مدیریت خطر بلایا. کار کردن در سراسر بخش‌ها و همه‌جانبه در جهت مقابله با خطرات ناشی از بلایای اقلیمی.

زمان عمل است

COVID-19 نشان داده است که بشریت توانایی شناخت و پاسخگویی به یک بحران جهانی را دارد و می‌تواند منابعی را پیدا می‌کند که هیچ کدام تاکنون در دسترس نبوده‌اند و اقدامات بی‌سابقه و سریع را برای پاسخگویی به بحران انجام دهد.

تغییرات اقلیمی حتی مهمتر از ویروس کرونا است که به معنای واقعی کلمه بقای طولانی مدت ما را تهدید می‌کند.

ما باید با اقدام در جهت معکوس کردن تغییرات اقلیمی، این تهدید را برطرف کنیم. در همین حال، ما باید تلاش کنیم تا تلفات و خساراتی را که بلایای ناشی از آن ایجاد می‌کند، محدود نماییم. همه‌ما - دولت‌ها، کمک‌کنندگان، بشردوستان و کارشناسان توسعه، اقلیم و محیط زیست - باید قبل از اینکه دیر شود به طور موثر عمل کنیم. فرصت خود را از دست ندهیم.»

همانطور که در ابتدای این خلاصه آورده شده، نویسندگان این کتاب ارزشمند سعی نموده‌اند تا این اثر را برای تاثیرگذاری بر تمام جهان و خصوصاً کشورها و دولت‌های تصمیم‌ساز در عرصه بین‌المللی و در درجه دوم، جمعیت‌ها و داوطلبان اقدامات بشردوستانه در کشورهای در حال توسعه انتشار دهند. داده‌های بسیار بروز و موثر این کتاب می‌تواند در پژوهش‌های در حال انجام در کشور ما نیز کارایی زیادی داشته باشد و همچنین می‌تواند سیاست‌های کاهش اثرات سوانح را به طور شفاف همسو با استراتژی‌های کاهش و سازگاری با تغییرات اقلیمی قرار دهد.

در حال حاضر این کتاب برای استفاده بیشتر علاقه‌مندان ایرانی در معاونت آموزش و پژوهش جمعیت هلال احمر استان خراسان رضوی در دست ترجمه و آماده سازی برای انتشار می‌باشد و امید است که پیش از آغاز قرا جدید هجری در اختیار علاقه‌مندان قرار گیرد.

تغییر رویه‌ها برای دستیابی به منابع مالی اقلیمی چند جانبه در سطح محلی برای ایجاد مقاومت در برابر تغییرات اقلیمی در جامعه و همچنین تقویت دسترسی ظرفیت‌های نهادی در جهت پاسخگویی بلند مدت.

اولیت دهی به پشتیبانی از رویکردهای پیش‌بینانه در جهت افزایش دسترسی افراد بیشتر به کمک‌ها پیش از وقوع بلایای قابل پیش‌بینی.

حمایت از سازمان‌های بشردوستانه برای دستیابی به رویکرد سبزتر (که باید بودجه کافی برای تقویت سیستم‌ها را فراهم شود و امکان دسترسی پایدار نیز وجود داشته باشد) هماهنگی با یکدیگر برای جلوگیری از تناقض در درخواست‌های آنها از گیرندگان بودجه.

برای موسسات و کارشناسان تغییر اقلیم

پذیرش و ارتقاء مدیریت موثرتر خطر بلایای ناشی از تغییرات اقلیمی به عنوان یک عنصر مهم در موضوع سازگاری و در نتیجه توجه به هدف مهم اقدامات جهانی و داخلی تغییرات اقلیم، همراه با انجام اقدامات کاهش دهنده اثرات.

متصل کردن ابزارهای تحلیلی (و همچنین ابزارهای سیاستگذاری و تأمین مالی) برای سازگاری طولانی مدت، با اقدامات مبتنی بر پیش‌بینی کوتاه مدت و واکنش پس از فاجعه.

تلاش مضاعف، با همکاری شرکای بشردوستانه و مرتبط با توسعه، برای اطمینان از دریافت اطلاعات علمی به موقع و قابل فهم جوامع در مورد مخاطرات ناشی از تغییرات اقلیمی.

ایجاد و توسعه جوامع بر اساس تجربه بشری و کاهش خطر بلایا در مدیریت شوک‌ها، با در نظر گرفتن نیاز به رویکردهای چندبخشی و تمرکز قوی بر اجرا در سطح محلی.

COVID-19 نشان داده است که بشریت توانایی شناخت و

پاسخگویی به یک بحران جهانی را دارد و می‌تواند منابعی را پیدا

می‌کند که هیچ کدام تاکنون در دسترس نبوده‌اند و اقدامات بی

سابقه و سریع را برای پاسخگویی به بحران انجام دهد.

در داستان نجات، مخاطره‌ای وجود دارد که برای «من» نیست. برای دیگری است که پیوندی از راه مهر من و او را به هم متصل می‌کند و این من برای اوست که وارد ماجرای می‌شود که داستان نجات را می‌سازد.

جذابترین و عمیق‌ترین روایت‌های شاهنامه هفت‌خوان‌ها هستند، هردو داستان نجات‌اند یک ویژگی نجات‌بخش‌ها در ایران این است که حامی یک اصل اخلاقی‌اند در بقیه‌ی فرهنگ‌ها لزوماً این طور نیست قاعده‌ی اخلاقی خاصی پشت آن نیست.

یاری‌رساندن که مفهوم و چارچوب شالوده‌ی سازمانی هلال‌احمر است. زیربنای فرهنگی عمیق و ریشه‌داری در ایران دارد، می‌توانید به این پشتوانه تکیه کنید و از رمزپردازی غنی که در این حوزه‌ی تمدنی وجود دارد بهره بگیرید.

شالوده‌ی تمدن ما مهر است. یعنی آدم‌ها به یکدیگر مهر دارند که این تمدن باقی مانده اما این را باید آموزش داد، چون مهر معنای پیمان و قرارداد اجتماعی هم دارد. پیوند معنادار عقلانی بر مبنای مهر ایجاد می‌شود مهر خردمند است. هر نهاد اجتماعی و هر سازمانی، نیازمند یک پشتوانه‌ی فرهنگی و نوعی هویت‌سازی اجتماعی است که باید با ارکان تاریخی آن جامعه گره بخورد و از دل آن برآید. در مورد سازمان هلال‌احمر نیز ماجرا دقیقاً به همین شکل است. یعنی با یک ساختار عملیاتی و نهاد کارکردی رو به رو هستیم که احتمالاً چارچوب نرم‌افزاری چندان دقیقی برای آن تدوین نشده و این کاری است که باید انجام شود. یکی از موضوعاتی که می‌تواند به تحقق این هدف کمک کند، پرداختن به اسطوره‌ها در فرهنگ ایران است. این بحث را اینگونه پی می‌گیریم...

گردآوری و تنظیم: حجت الاسلام والمسلمین اسدالله اسدی

مسئول دفتر نمایندگی ولی فقیه جمعیت هلال احمر خراسان رضوی

نکات اصلی بحث آنچه ارائه خواهد شد، به چهار محور اصلی تقسیم می‌شود:

- ۱ - مفهوم نجات دادن در اساطیر ایرانی
 - ۲ - یاری‌رساندن؛ هنگامی که شرح وظیفه یا خویشکاری خود را تعریف می‌کنید، یا قرار است کسی را از شرایط بحرانی نجات بدهید، یا قرار است یاری برسانید. ساختار این دو کمی متفاوت است و پشت هر کدام روایت‌های اساطیری مختلفی وجود دارد که معمولاً نادیده انگاشته شود.
 - ۳ - پرسش درباره سازمان هلال احمر، و ساختار و علائم و نمادها و ساختارهایی که می‌توان برای کارکرد بهتر و شناخت دقیقتر این سازمان پیشنهاد کرد.
 - ۴ - طرح مجموعه پرسش‌هایی که به نظر می‌رسد فکر کردن به آنها خوب باشد زیرا هر یک از ما به عنوان اعضای نهادهای اجتماعی، در نهادهای مختلفی عضو هستیم و این نهادها با یکدیگر همپوشانی دارند و شبکه‌ای هستند. که هویت ما را به عنوان اعضای یک جامعه می‌سازند. هر گوشه‌ای از این هویت تقویت شود روی بخشهای دیگر نیز تأثیر خواهد گذاشت.
- در ادبیات و اساطیر ایران، یک شیوه روایت داستانی مبتنی بر نجات وجود دارد با این خط داستانی که حادثه‌ای رخ داده است، کسی در خطر است و کسی او را نجات می‌دهد.

پرسش و پاسخ

به نظر میرسد شما خیلی شرقی می بینید. مثلاً بنیان گذار صلیب سرخ اروپایی است یعنی اروپاییان در این زمینه سابقه ی فرهنگی دارند در حالی که ما شرقی ها برای راه انداختن یک ان جی او مشکل داریم، یا در شاهنامه آنچه که شما به عنوان نجات مطرح کردید با تعریف ما از نجات فرق دارد. قهرمانان شاهنامه برای نجات یک نفر خون های زیادی می ریزند. این نکات را چطور پاسخ می دهید؟

وکیلی: من با آن سرمشق نظری که این گفتمان شما از آن بیرون آمده است مشکل دارم. فکر می کنم باید مستند دید که مثلاً «دونان» بنیان گذار صلیب سرخ، چه خاستگاهی دارد.

باید تاریخ را دید.

جنگ های صلیبی در قرن سیزدهم رخ می دهد. ایران هم وضعیت خوبی ندارد و تقریباً همزمان با حمله ی مغول به این سرزمین است. ربطی به مسیحیت هم ندارد.

مهاجمان اول به بیزانس که مسیحی بوده حمله می کنند آخر هم شکست می خورند. تحلیل جالبی وجود دارد. مثلاً جای بحث دارد که چرا این اندازه تلفات داده اند و چرا طرف ایرانی این اندازه کشته نمی داده؟ چون طرف شان ایران بوده کل حوزه ی تمدنی ایرانی ها سیستم روشنی برای پرستاری از مجروحان داشتند و فرنگی ها نداشتند ولی ما هر جا اسم پرستار می آید از فلورانس نایتینگل یاد می کنیم.

یک وقتی تصور ذهنی ما این است که پیرو راه دونان و نایتینگل هستیم، یک موقع فکر می کنیم که می خواهیم نجات بدهیم. کما اینکه در این سرزمین پنج هزار سال آدمها یکدیگر را نجات داده اند. حدس من این است که شکل امداد و نجات در ایران متفاوت است. با وجود نبود امکانات همچنان در امدادسانی در زلزله موفق عمل می شود.

دو ابرقهرمان شاهنامه، یعنی رستم و اسفندیار، در پی نجات دیگران وارد خوان داستان نجات است. اما در هر دو مورد، گویی فرایند نجات «دیگری» به فرایند تحول «من» منتهی می شود. در ادبیات ما مضمون نجات دادن یک مضمون فراگیر است. در همه ی داستانهای نجات، یک تنش بنیادین وجود دارد؛ یعنی شکافی میان وضعیت موجود و وضعیت مطلوب که قهرمانی می خواهد دیگری را وضعیت مخاطره آمیز نجات دهد.

یکی از ویژگی های نجات بخش ها در ایران این است که حامی و حامل یک اصل اخلاقی اند که در بقیه ی فرهنگها این طور نیست قاعده ی اخلاقی خاصی پشت آن نیست. ما اعضا یا فعالان نهادی هستیم که کارش نجات دادن یا یاری رسانی است (هلال احمر) یعنی در وضعیت مخاطره آمیز و ضربتی کارش می شود نجات دادن و در وضعیت ملایم که اوضاع خراب است اما بحرانی نیست می شود یاری رساندن این مفهوم و چارچوب که شالوده ی سازمانی کار شماست، زیربنای فرهنگی عمیق و ریشه داری در ایران دارد و احتمالاً زمانی که می خواهید در این زمینه فعالیت کنید، می توانید به این پشتوانه تکیه کنید و از رمزپردازی غنی که در این حوزه ی تمدنی وجود دارد بهره بگیرید.

این رمزپردازی نتیجه تجربه است. با خواندن تاریخ می شود دید که ما این کارها را می کرده ایم، نه اینکه داستان و اسطوره باشد.

داستان و اسطوره انعکاس اغراق شده ی فرهنگی هستند از رخدادهای جامعه. یعنی جامعه ای این رویدادها را تجربه کرده، این اساطیر را ساخته است. وقتی در مورد هر یک از شخصیت های اساطیری و کارکردها حرف می زنیم، در مورد یک زنجیره ی پیوسته و طولانی از تجربه های جامعه شناختی صحبت می کنیم که همه بر تنش هایی که تجربه کرده ایم سوار بوده اند. همیشه در این سرزمین حمله می شده، زلزله می آمده، سیل می آمده و عده ای باید دیگران را نجات می دادند. این موارد تجربه شده و در قالب روایت های اساطیری تبلور پیدا کرده اند.

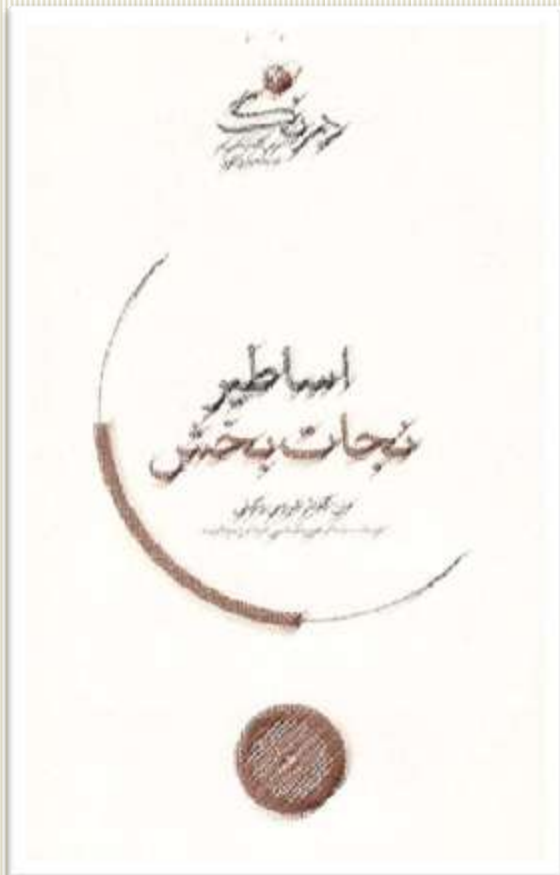
باید تاریخ را دید

جنگ های صلیبی در قرن سیزدهم رخ می دهد. ایران هم وضعیت خوبی ندارد و تقریباً همزمان با حمله ی مغول به این سرزمین است. ربطی به مسیحیت هم ندارد.

شما به تنش و وضعیت موجود و وضعیت مطلوب و قهرمانانی که می خواهند تنش را از بین ببرند اشاره کردید. این ها از دید من، کنشگران سیاسی و اجتماعی هستند. این ها نمی می توانند مصداقی برای امدادگران ما باشند. آیا کسانی هستند که جنبه‌ی سیاسی نداشته باشند و کمک کنند؟ و کیلی: نمونه های دیگری هم داریم اما این ها پشتوانه های محکم تری هستند. مثلاً در متون تاریخی ثبت شده که در شهرهای ایران گروهی بوده معادل آتش نشان های امروزی. عیاران یکی از کارهایشان کمک کردن بوده سازمان داشته اند. این ها تاریخ امدادگری است. یعنی خاطره ی اینکه چگونه این کار را انجام داده ایم یکی هم اسطوره است. اسطوره ها چگونه انجام دادن کار نیست. چرا انجام دادن است. چرایی ها در جاهایی مهمتر است و چگونه را اصلاح می کند اسطوره ها نرم افزاری هستند که به چرای ها پاسخ می دهند.

چون مردم خودشان می دانند چه باید بکنند. نه به این دلیل که آموزش مدرن گرفته اند، به این دلیل که یک پشتوانه‌ی پنج هزار ساله‌ی نجات دارند فکر می کنم آگاهی در این مورد سودمند است. آیا در اسطوره های ما بخصوص شاهنامه، به طور مشخص به سیل و زلزله اشاره ای شده است؟
و کیلی: دو منبع خیلی مهم تمدنی درباره موضوعاتی که هلال احمر با آن مواجه است داریم. یکی اساطیر است. مثلاً یکی از کهن ترین اساطیری که در حوزه ی تمدنی ایرانی شکل گرفته، اسطوره ی توفان و سیل است. توفان نوح را در سومر باستان داشتیم. گیلگمش جایی دنبال گیاه جاودانگی می گردد گیلگمش یک نمونه ی خوب از داستان هایی است که نجات در آن نمی بینید. آنقدر قدیمی است که هنوز مفهوم نجات شکل نگرفته و فقط می خواهد خودش را نجات بدهد و زنده بماند. به او می گویند کسی بوده که از توفان جان به در برده؛ یعنی نوح. او داستان توفان را تعریف می کند چون در جنوب ایران و میان رودان سیل زیاد می آمده. باران های موسمی و سیل. برای همین در مسیر سیل هیچ وقت جاده نمی کشیدند تا همین اواخر. پس بخشی هم حافظه ی تاریخی است. در متون تاریخی مامثل تاریخ بیهقی و تاریخ گزیده، چیزی که بسیار تکرار شده زلزله است. این دو منبع یعنی تاریخ و اساطیر، فراوان به این وقایع اشاره می کند.

**ایرانی ها سیستم روشنایی برای
 پرستاری از مجروحان داشتند و فرنگی ها
 نداشتند و لے ما هر جا اسم پرستار می
 آید از فلورانس نایتینگل یاد می
 کنیم .**

مجموعه پوسترهای آماده باشییم به مناسبت ۸ دی ماه روز ایمنی در برابر زلزله

آماده باشییم

در مواقع شرایط اضطراری
مثل زلزله، چه وسایلی همراه خود داشته باشید.

تعمیرات محل اقامت
استان تهران جنوبی
سازمان آموزش پژوهش

آموزش و ترویج
ایمنی و ایمنی

۱

آماده باشییم

برای پیشگیری از خطر بعد از زلزله
کپسول آتش نشانی در دسترس داشته باشید.

تعمیرات محل اقامت
استان تهران جنوبی
سازمان آموزش پژوهش

آموزش و ترویج
ایمنی و ایمنی

۲

آماده باشییم

از وقوع زلزله نمی توان پیشگیری کرد.

تعمیرات محل اقامت
استان تهران جنوبی
سازمان آموزش پژوهش

آموزش و ترویج
ایمنی و ایمنی

۳

آماده باشییم

بعد از وقوع حادثه

به شایعات ندهیم

تعمیرات محل اقامت
استان تهران جنوبی
سازمان آموزش پژوهش

آموزش و ترویج
ایمنی و ایمنی

۴

آماده باشیم

در هنگام زلزله از آسانسور استفاده نکنید.

بیمت خلال امر
استان تهران شهوی
سنت آموزش پژوهش

۵

آماده باشیم

ساختن مقاوم
ایمنی در برابر زلزله

بیمت خلال امر
استان تهران شهوی
سنت آموزش پژوهش

۶

آماده باشیم

حفظ خون سردی ، اولین گام در برخورد با حوادث است.

بیمت خلال امر
استان تهران شهوی
سنت آموزش پژوهش

۷

آماده باشیم

زمان زلزله قابل پیش بینی نیست.
بیاموزیم چگونه آسیب های آن را کاهش دهیم.

بیمت خلال امر
استان تهران شهوی
سنت آموزش پژوهش

۸

آماده باشیم

فراگیری آموزش های امدادی، نیاز جامعه امروز

بیمت حال امر
استان تهران شهری
سخت آموزش پزشکی

۹

آماده باشیم

برای کاهش آسیب های زلزله آموزش ببینیم.

بیمت حال امر
استان تهران شهری
سخت آموزش پزشکی

۱۰

آماده باشیم

بعد از وقوع حادثه

به شایعات
ندهیم

بیمت حال امر
استان تهران شهری
سخت آموزش پزشکی

۱۱

آماده باشیم

هنگام وقوع زلزله، از سر خود محافظت کنید.

بیمت حال امر
استان تهران شهری
سخت آموزش پزشکی

۱۲